

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 10 września 2020 r.

Druk nr 200

**Pan
Tomasz GRODZKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 76 ust. 1 Regulaminu Senatu, my niżej podpisani senatorowie wnosimy o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy

o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniamy pana senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego.

W załączeniu przekazujemy projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.

(-) Marcin Bosacki	(-) Agnieszka Gorgoń-Komor
(-) Jacek Bury	(-) Krzysztof Kwiatkowski
(-) Alicja Chybicka	(-) Beata Małecka-Libera
(-) Stanisław Gawłowski	(-) Adam Szejnfeld
(-) Beniamin Godyla	(-) Wadim Tyszkiewicz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców

Art. 1. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Przedsiębiorca będący osobą fizyczną, który prowadzi działalność gospodarczą nieprzerwanie przynajmniej przez okres przekraczający 6 miesięcy, niezatrudniający pracowników, może skorzystać w danym roku kalendarzowym w jednym wybranym przez siebie miesiącu z obniżenia składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne o 50% z tytułu realizacji prawa do wypoczynku.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorców spełniających warunki określone w art. 5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174).”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Artykuł 66 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przyznaje pracownikom prawo do określonych w ustawie dni wolnych od pracy i corocznych płatnych urlopów (prawo do wypoczynku). Wobec tego tylko osobom fizycznym świadczącym pracę na podstawie stosunku pracy przysługuje roszczenie o płatny urlop wypoczynkowy od pracodawcy. W przypadku osoby fizycznej będącej przedsiębiorcą stosunek pracy nie istnieje, wobec tego zamiast urlopu wypoczynkowego taka osoba może w wybrane dni nie realizować bieżącej działalności gospodarczej, np. ze względu na wyjazd na wczasy, ale obciążą ją koszty tych wolnych dni, w tym koszty należnych składek na ubezpieczenia społeczne. Zdaniem projektodawców prawo do wypoczynku powinno obejmować obok pracowników również tzw. samozatrudnionych, natomiast nie powinno ono dotyczyć przedsiębiorców, którzy zatrudniają przynajmniej jednego pracownika, bowiem są oni również pracodawcami według Kodeksu pracy.

Celem projektowanej ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców jest przyznanie samozatrudnionym ulgi w jednym miesiącu w danym roku kalendarzowym w opłacie składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu realizacji prawa do wypoczynku (ulga na wypoczynek dla samozatrudnionych). W dotychczasowym stanie prawnym nie występuje regulacja dotycząca prawa do wypoczynku dla osób samozatrudnionych. Projektowana ustawa jest reakcją na sygnały płynące od przedsiębiorców.

Zgodnie z informacją Głównego Urzędu Statystycznego szacunkowa liczba osób fizycznych prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, które nie zatrudniały pracowników na podstawie stosunku pracy (tzw. „samozatrudnieni”) na koniec 2018 r. wyniosła około 1,3 mln i w porównaniu do analogicznego okresu 2017 r. wzrosła o około 8,3%. W latach 2012-2015 liczba ta utrzymywała się na niezmiennym poziomie 1,1 mln osób, natomiast w 2016 r. wzrosła o około 4,5%, a w 2017 r. o 4,3%.

Projektowana regulacja zakłada przyznanie przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, który prowadzi działalność gospodarczą nieprzerwanie przynajmniej przez okres przekraczający 6 miesięcy, niezatrudniającemu pracowników, możliwości skorzystania w danym roku kalendarzowym w jednym wybranym przez siebie miesiącu z obniżenia składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne o 50% z tytułu realizacji prawa do wypoczynku. Prowadzenie działalności gospodarczej nieprzerwanie przynajmniej przez okres

przekraczający 6 miesięcy jest zdaniem projektodawców minimalnym okresem, po którym ulga z tytułu realizacji prawa do wypoczynku powinna zostać przyznana, natomiast obniżenie o 50% w jednym miesiącu składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne spowoduje, że samozatrudniony nie poniesie tych kosztów wypoczywając przez około 2 tygodnie. Jednocześnie proponuje się wprowadzenie analogicznego rozwiązania jak przy uldze na start (art. 18 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców) polegającego na wyłączeniu z proponowanej regulacji przedsiębiorców spełniających warunki określone w art. 5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174), których składki na ubezpieczenie społeczne rolników są znacznie niższe od składek płaconych do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Przewiduje się, że projekt ustawy wprowadzi pozytywne skutki społeczne, gospodarcze i prawne. Skutki finansowe są bardzo trudne do oszacowania, gdyż z jednej strony nie wiadomo jaka liczba samozatrudnionych skorzysta z możliwości obniżenia w jednym miesiącu danego roku kalendarzowego składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne o 50% z tytułu realizacji prawa do wypoczynku, a z drugiej strony nie wiadomo ilu z nich dzięki tej uldze nie zawiesi wykonywania działalności gospodarczej.

Przedmiotowy projekt ustawy nie powoduje dodatkowych kosztów po stronie budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Niniejszy projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców dotyczy mikroprzedsiębiorców niezatrudniających pracowników. Ocenia się, że regulacja ta pozytywnie wpłynie na ich działalność. Projektowana ustawa nie dotyczy mikroprzedsiębiorców zatrudniających pracowników oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.